

INTERVIEW JOS OOSTING

‘Kom!’, roepen we, maar hij komt niet. ‘Af!’, roepen we, maar hij gaat niet af. Klinkt dit bekend? Hondencoach Jos Oosting uit Yde weet raad. Zijn eerste boek is een verkoophit.

Hondencoach Jos Oosting houdt de riem vast als een ‘licht boodschappentasje’. FOTO MARCEL JURIAN DE JONG

‘Een hond moet zich veilig voelen bij jou’

INKI DE JONGE

YDE Kijk maar rond, je ziet ze overal. De hondenbaasjes en -vrouwtjes, ze zigzaggen over de stoep, in het kielzog van hun trouwe viervoeter die hen snuffelend van het ene naar het andere geurtje sleurt. De kunst van het opvoeden van honden is niet iedereen gegeven.

Jos Oosting kent de probleemgevallen. Hij is hondencoach, hij helpt de mensen thuis in sessies van vier uur, als het opvoeden niet wil lukken. Hij schreef vorig jaar september een boek met de titel *Door de ogen van de hond; perfecte samenwerking voor een blijde en rustige hond*. Het is het meest verkochte instructieboek op de verkoopsite Bol.com, in verkoopcijfers de werken van andere hondentrainers overtreffend.

Als Oosting zijn drie honden uitlaat, hangt de riem slap, zonder getrek en geduw. „Ik leer de mensen de riem vast te houden als een licht boodschappentasje”, legt hij uit, en demonstreert hoe hij dat doet: de pols los, de vingers ontspannen. Het is allemaal een kwestie van vertrouwen tussen baas en hond, zegt hij.

„Een onzekere hond zal voor zijn baas lopen. Maar een hond die weet dat jij voorop gaat, hoeft niet ‘naast’ te horen, die loopt uit zichzelf netjes naast.”

„Er zijn veel misverstanden over het opvoeden van honden”, zegt hij. „Stel dat je wilt dat je hond bij je komt. Je roept hem. Hij loopt naar je toe. Je bukt je, je aait hem over de kop, je pakt hem in de nek om zijn riem om te doen. Dan geef je hem meerdere keren straf: je buigt je over hem heen en legt je poot op hem, dus je domineert hem, je pakt hem in zijn nekvel, dus je maakt ruzie met hem, en je ontnemt hem zijn vrijheid. Eigenlijk zeg je: kom maar niet.”

Oosting adviseert de bazen en vrouwtjes gebruik te maken van een hondenfluit. „Zo’n fluitje is neutraal. Dat klinkt nooit kwaad, gefrustreerd of geïrriteerd. Je fluit, dan draai je je om en loopt door. Net als een roedeleider. Die staat bij gevaar ook niet te wachten tot de troep klaar is om te gaan. Als je wacht tot je hond bij je komt, denkt hij: o, het baasje wacht wel. Maar je moet als baas aantrekkelijker zijn dan de omgeving. Dat kan

‘Er zijn veel misverstanden over het opvoeden van honden’

door een brokje te geven, maar er zijn andere manieren om hem te belonen; een knuffel bijvoorbeeld.”

Oosting is altijd al gefascineerd geweest door honden. Op zijn zesde kocht hij van cadeaugeld zijn eerste hondentrainingsboek. Hij bestudeerde de methode van *dog whisperer* Cesar Millan, maar vindt dat die niet altijd werkt. „Millan past dezelfde methode toe op alle honden, maar dat werkt niet altijd.” Zijn eigen methode ontwikkelde hij door heel veel te studeren en veel te observeren.

Door de ogen van de hond leert de eigenaar naar zijn eigen dier te kijken en signalen te herkennen. „Let

maar eens op hoe honden elkaar begroeten. Die snuffelen aan elkaars snuit en dan pas aan de achterkant. Sommige honden gaan direct naar de achterkant, waarop de andere uitvalt. Dat betekent dus niet dat de aanvallende hond agressief is.”

Slim was de ruwharige teckel die de burens bijkans tot waanzin dreef als het vrouwtje de deur uit was. „Maar zijn vrouwtje had een ritueel als ze wegging, ze pakte haar sleutels, zette de tv uit, veegde het aanrecht schoon, deed het licht uit en bij iedere beweging dacht de hond: ze gaat weg, ze gaat weg, ze gaat weg en ze vergeet natuurlijk weer het belangrijkste mee te nemen: mij.”

Een bal gooien terwijl ze haar sleutelbos pakte, dat hielp. Een botje geven bij het weggaan en het afpakken als ze terugkwam, hielp ook. „Je moet ervoor zorgen dat het weggaan een feest is en het terugkomen saai wordt”, legt Oosting uit.

Behalve thuisbegeleiding voor probleemhonden doet hij ook workshops. Na de zomer geeft hij een vuurwerktraining op Texel. „De meeste vuurwerktrainingen zijn ge-

baseerd op *flooding*, dat betekent dat je je hond op een overweldigende manier confronteert met zijn angst. Die methode is omstreden. Beter is het om je hond geleidelijk te laten wennen aan de situatie.”

Hij is onstuitbaar in zijn enthousiasme en werkt inmiddels aan een nieuw boek, met als titel *Mijn hond is boos, wat nu*. „Voor de *die-hard* gevallen, de honden die hun agressie moeilijk afleren.”

Een hond trainen is trucjes leren, zegt hij. Niemand hoeft zich te schamen als het opvoeden niet lukt. „Honden leven in een verwarrende en drukke wereld. Zijn uitlaatmomenten zijn afhankelijk van het drukke werkschema van zijn baas. Ik kan niet nog eerder opstaan, hoor ik die bazen wel eens zeggen. Maar je laat je kind toch ook niet aan zijn lot over?”

Door de ogen van de hond door Jos Oosting kost 39,95 euro en is het eerste boek over hondengedrag dat binnenkort ook uitgebracht wordt als luisterboek.